

EL QUIOSC

Dues al preu d'una

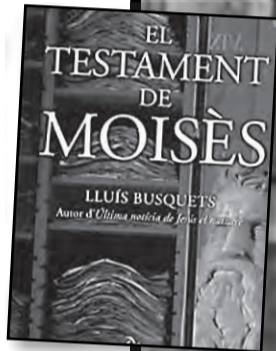
Alisis publica una novel·la d'intriga al voltant de Moisès

■ LLEIDA

Josep Maria Solà

L'autor de la novela que presentem esdevingué conegut del gran públic arrel de la publicació del seu estudi sobre la persona de Jesús titulat "La última notícia sobre Jesús de Natzaret", obra controvertida sobretot pels recels que suscita en el món dels estudiosos de la Bíblia i de la persona de Jesús.

L'obra que ens ocupa es presenta com un projecte ambiciós si hom s'até a la seva extensió i a la publicitat de la contraportada. El primer que sorpren, a mesura que s'avança en la lectura és que l'autor ha fusionat dues noveles en una o, si més no, dues trames argumentals que en cap manera s'entrecruixen en una unitat harmoniosa, sinó que simplement es iuxtaposen. Una trama està centrada en el procés de nul·litat matrimonial del protagonista (on s'hi enumera l'experiència personal del propi autor); l'altra, en la troballa d'unes tauletes que suposadament contenen

Imatge recent de l'autor

el Testament de Moisès. L'inclusió d'aquesta s'endevina exigida per les conveniències d'un auditori acostumat a ser enlluernats per Judes no traïdors, Sants Guals, Magdale-

nes i Tombes de Jesús.

La sorpresa avança quan hom es sent més captivat per la trama de la nul·litat que per la del suposat Testament de Moisès. Aquella, amb més

capacitat de fascinació i de desvetllar l'atenció del lector, està més ben construïda i més ben acompanyada en els salts en el temps, cosa no aconseguida en la trama del

Testament de Moisès desorientant així el lector.

La novela, en el seu conjunt, es llegeix bé perquè té un llenguatge florit, un vocabulari ric, erudit i selecte, i una construcció sintàctica impecable i brillant i això s'ajunta a un doll incommptable de coneixements i documentació no pas posats al servei de la construcció d'unes trames narratives, sinó que més aviat sembla que les trames narratives hagin estat posades al servei d'una exhibició - a voltes desmesurada - de coneixements i d'aquesta habilitat gramatical i de lèxic, per altra banda gens estranya en un professor de literatura.

ELS MÉS VENUTS

LLENGUA CATALANA			
FICCIO			
1	⇒	El pont dels jueus	Martí Gironell Columna
2	⇒	Les benignes	Sergi Pàmies Quad. Cre.
3	⇒	La lladre de llibres	Markus Zusak Campana
NO FICCIO			
1	⇒	Entre una...	J.A. Duran i Lleida Columna
2	⇒	El secret més ...	Estevez i Höss Ara Llibres
3	⇒	Viatge a l'amor	Eduard Punset Destino

LLENGUA CASTELLANA			
FICCIO			
1	⇒	El niño con el...	John Boyne Salaman.
2	⇒	La bodega	Noah Gordon Roca
3	⇒	El mundo	J.J. Millás Planeta
NO FICCIO			
1	⇒	El viaje a la...	Eduardo Punset Destino
2	⇒	Aprender a...	J.A. Marina Ariel
3	⇒	El método	Neil Strauss Planeta

T(R)ÒPICS

El teatre amb l'educació

MARCEL·LÍ BORRELL
COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

Avui que els patis i les aules van de bòlit pels dictats d'una realitat entosudida en portar la contrària als polítics que mantenim entre tots, l'Informe PISA (Programme for International Student Assessment) desvetlla que l'Educació a Catalunya està més desequilibrada que la torre de Pisa: l'alumnat de 15 anys ocupa el setè lloc en el mediocre rànquing espanyol quant la comprensió lectora, on Espanya ocupa el 32 lloc en el món mundial. Ras i curt, nois i no-

ies (per ordre d'excel·lència) no entenen ni un borrall del que llegeixen, quan llegeixen...

Convé recordar que el defenestrat Pasqual Maragall, quan va fer-se amb la Generalitat, va proclamar l'eslògan excels de la seva legislatura: "Educació, educació i educació". Sobren comentaris. Tot seguit, el seu (perillós) company, el gairebé autista Montilla, s'amagava sota l'inquietant lema "Paraules no, fets". Un silenci clamorós, doncs, només trencat pel soroll dels esvorancs ferroviaris, no? Els seus assessors publicitaris oblidaven (cas que mai ho hagin sabut) que és gràcies a les paraules que sabem com interpretar el món que ens

envolta, donem crèdit o culpem els nostres coetanis, negociem les nostres relacions amb ells, fem acudits i bategem els nostres fills. Que la parla, la llengua, és una forma de connectar el so amb el significat. Si de cas, senyor Montilla i adlèters, "paraules i fets". O allò de tenir paraula. I és en aquest moment farsaire del drama polític quan el Teatre, amb majúscules, treu el nas de Cyrano poètic i artístic per donar un cop de mà a l'anorèxica Educació. Perquè el Teatre, des dels rebesavis grecs fins a La Barraca de Garcia Lorca i el Living Theatre de Julian Beck i Judith Malina, ha servit per educar el (bon) gust estètic i ètic, en definitiva, de-

mocràtic del poble, avui disfressat de "societat civil"...

Perquè el Teatre ajuda a comprendre allò que hi ha enllà les paraules: cal saber llegir el paper, el text dramàtic, per interpretar amb propietat el teu personatge, del teatre del món que deien Calderón i Shakespeare. Estricta comprensió lectora. I de passada, científica i matemàtica. Humanitats a la fi. De propina, el teatre és providencial aliat educatiu per potenciar allò que avui se'n diu Cultura de l'Esforç (no es pot fer cap paper sense suar la samarreta), afavorir la Responsabilitat Individual (cadascú és responsable de la seva actuació) i accelerar el procés de Cohesió Social (el teatre és treball d'equip). I és que el Teatre, tot i formar part de la cultura, n'és, com a Art, una excepció vital, estimulante i participativa. És un luxe inútil deixar-lo fora de l'Escola.

NOVETATS

L'últim llibre de Miquel Bauçà

Obra pòstuma del poeta mallorquí Miquel Bauçà. Seguint la línia que

havia iniciat en textos anteriors, exposa la seva visió del món, abordant amb lucidesa i rebutjant tota forma de gregarisme, una de les bèsties contra les que lluita, qüestions com el sexe, l'amor o la manera com s'accepta i es gestiona la mort en l'actualitat. Versos excessius en cert sentit, plens d'un pensament radical.

Títol: *Certituds immediates*
Autor: Miquel Bauçà
Editorial: Empúries

Les darreres paraules de Xirinacs

Dietari final recull els últims escrits de Lluís Maria Xirinacs.

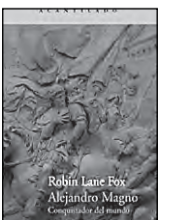

D'una banda, inclou *Darreres espurnes*, un dietari místic escrit durant el seu últim mes de vida, que recorda degut a moltes similituds el *Llibre d'Amic i Amat* de Ramon Llull. D'una altra banda, es completa el volum amb el text que porta per títol *Cinc anys*, un estremidor diari que mostra la vessant més humana de Xirinacs.

Títol: *Dietari final*
Autor: Lluís Maria Xirinacs
Editorial: Ara Llibres

Biografia de qui fou rei de tot el món

Robin Lane Fox ha volgut fer la biografia més detallada, amb la documentació més exhaustiva, del qui fou el més gran conqueridor del món antic, Alexandre el Gran, mestre de la guerra i estratega de qui la llegenda diu que fou deixeble d'Aristòtil. L'obra de Robin Lane Fox, traduïda al castellà per Maite Solana, es troba a mig camí entre la biografia i la novel·la.

Títol: *Alejandro Magno. Conquistador del mundo*
Autor: Robin Lane Fox
Editorial: Acanalado